

മുന്താദം

മുന്താദം

ഡോക്ടർ
വിരുദ്ധൻ

புதிய தலைமுறை

இராக்கலை பள்ளிர்

நால்	:	புதிய தலைமுறை
		கவிதைகள்
எழுதியவர்	:	இராகலை பன்னிர்
முதற் பதிப்பு	:	1999 மார்ச்
வெளியிடு	:	தேசிய கலை திலக்கியிஸ் பேரவை S-44, வரு/ மாடி, நந்திய சந்தேகத் துறைத் தொகுதி, கொழும்பு 11, திலங்கக.
கணவிப் பதிப்பு	:	Weerolanka Stationers & Printers
அச்சப்பதிப்பு	:	ஜி. கெ. அச்சகம்
அட்டை	:	T. சௌந்தர்
விலை ரூபா	:	ஐஞ்சு (50/-)

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் 25வது ஆண்டு நிறைவேஸ்யாட்டிய நூல் வெளியிட்டு நிரலில் 1999ம் ஆண்டிற்கான முதலாவது நூல்.

சுயர்ப்பண்ட

அன்றீர்க்குந்து இன்றுவரை
யலையக மக்கள் ன்
வடிவிற்காய் தமது இன்
உயிர்களையும் உத்ரத்தையும்
தந்து தயாக்களாகவீட்ட
அனைவர்கட்டும்
இக் கவ்வை நூல்
சமர்ப்பணம்.

பதிப்புரை

இலக்கியப் பேரவை இராகவைப் பன்னின் புதிய தலைமுறை கலிதை நூலினை வெளியிடுவதில் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறது. மழுத்து இலக்கியப் பரப்பிலே மலையக இலக்கிய களம் தகுந்த இடத்தை வகித்து வருகின்றது. இருந்த போதிலும் மலையக ஆக்கங்கள் நூல் வடிவம் பெற்றவை அதிகம் என்று கூறிவிட முடியாது. அண்மைக் காலங்களிலேயே அதற்கான முயற்சிகள் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. அவற்றிலும் கலிதை நூல்களின் வரவு மிகக்குறைவானதாகும். தரமானவையும் இன்றைய சமூகத் தேவையை நிறைவு செய்யக்கூடிய கலிதைகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், பத்திரிகை வரவாகவும், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தவைகளுக்காகவே இருந்து வருகின்றன. அதனால் குறிப்பிட்டாவு வாசகர்களுக்கு மட்டுமே சென்றடையக் கூடியவாக உள்ளன. இதன் காரணத்தால் மலையகக் கலிதைப் பரப்பு குறிப்பிட்ட கட்டத்திற்கு அப்பால் வளரவில்லை என்னும் ஆய்வு ஆதங்கமும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இது மலையக கலிஞர்களின் கலிதைகள் நூல் வடிவம் பெறும் அவசியத்தை வற்புறுத்துகின்றது.

அந்த வகையில் இராகவைப் பன்னின் புதிய தலைமுறை கலிதை நூலின் வரவு கவனத்தை கொள்கின்றது. பன்னிர் மலையகத்தின் வளர்ந்து வரும் கலிஞர்களில் துடிப்பு மிக்கவர், இளைஞர், ஆசிரியர் இவற்றுக்கும் மேலால் அவர் ஓர் சமூக விடுதலைப் போராளியாக விளைந்து நிற்க முற்படுவார். மலையக மக்களின் அவை வாழ்வையும் அடிமைத் தழைகளாயும் அறுத்தெறிந்து புதிய வாழ்வு மலர புத்துலகம் படைக்கும் வேண்வாக் கொண்டவர்.

பன்னின் கலிதைகளில் அவரது வர்க்க உணர்வுகளின் வீச்சினைத் தரிசிக்கலாம். முழுமானிட விடுதலைப் போக்குடன் மலையக மக்களின் விடிவினை இணைத்து கலிதை படைத்து புதிய தலைமுறையினருக்கு உத்வேகம் வழங்கி நிற்கும் இராகவைப் பன்னின் புதிய தலைமுறை கலிதை நூலினை வெளியிடுவதில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை மேலும் ஊக்கம் கொள்கின்றது. மேலும் பல மலையக கலிதை நூல்கள் வெளிவர பன்னின் கலிதை நூல் ஊக்கம் தருவதாக.

கொழும்பு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

அறிமுகவரை

என் கவிதைகள் பற்றி.....

இக் கவிதைகள் அனேகமாக 1990ம் ஆண்டுக்குப் பின் எழுதப்பெற்றவை. இக் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றுக்குப் பின்னும் ஒவ்வொன்றுக்கும் சம்பவங்கள் இருக்கின்றன.

இக் கவிதைகளை வெளியிட எப்போதும் என்னைவிட என் தோழர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்களது உற்சாகமூட்டல் மட்டும் தான் இன்று வரை மக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் எதிர்ப்புகளைத் தகர்த்து அவர்களுக்காக உழைக்கவுமான மனோபலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. ஒன்று சொல்லேன்: மலையக மக்கள் தங்கள் எதிர்காலம் பற்றி எண்ணாது விட்டால் பாலஸ்தீர்களை விடவும் அதிகமாகவே பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது மட்டும் உண்மை.

என் கவிதைகள் 'குந்தத்து குழுறல்' எனும் கவிதைத் தொகுதியில் வெளிவந்துள்ளன. வாசித்தவர்கள் பலரும் வாழ்த்துக்கள் சொன்னார்கள். 'அருமை அம்மா' எனும் கவிதையை வாசித்த ஒரு இளைஞன் அழுதுவிட்டதாக எழுதியிருந்தான். எப்போதும் இது எனக்கு கிடைத்த வெற்றியாகவே கருதுகிறேன். எண்ணாத்தை தொடுவது மட்டும் என் நோக்கமல்ல. அடுத்த கட்ட அரசியல்ப் பணிக்காக அழைப்பு விடுவதும் என் நோக்கமாக அமைகிறது. என் கவிதைகள் இங்கே எரியுற்றுக்களை எழுப்பி விட வேண்டும் என்பது தான் என்ஆசை.

என் கவிதைகளை வெளியிடு செய்த 'தாயகம்' (இலங்கை), 'குந்றின் குரல்', 'விடிவு' போன்ற சஞ்சிகைகளுக்கும் 'வீரகேளி', 'நவமணி' போன்ற பத்திரிகைகளுக்கும் நன்றி கூறுவது என் கடமை ஆகிறது.

இக்கவிதைகளை தட்டச்சுக் செய்ய உதவிய அதிபர் பி. முத்தையா அவர்களுக்கு என் நன்றி உரித்தாகு. இன்னும் எனக்கு ஆசிரியாய், விரிவுறையாளாய், தோழராய் நின்று வழிகாட்டிவரும் விரிவுரையாளர் சிவ. இராஜேந்திரன் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறாவிட்டால் நன்றாயிராது. அது போல் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகள் பல.

இந்நாலுக்கான அனிந்துரை செய்த இ. தம்பையா அவர்களுக்கும் அறிமுகவுரையை தந்துதவிய பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் அவர்களுக்கும் இதனை வெளியிடுகின்ற தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினருக்கும், அட்டை ஒவியத்தை வரைந்து உதவிய சௌந்தர் அவர்களுக்கும் அச்சுக் ஊழியர்களுக்கும் நன்றிகள்.

என் கவிதைகள் பற்றிய விமர்சனங்களை உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றேன்.

சென் வெனாட்ஸ் எஸ்டேர்,
ஆர்கானோயா,
இலங்கை.

— இராசநல் பன்னா

பங்கீனின் சிவந்த கவித் துளிர்கள்

இலக்கியம் பற்றிய அடிப்படையான கேள்வி, யாருக்கான இலக்கியம் என்பது தான். அந்தக் கேள்வியைத் தட்டிக் கழித்து, எந்த விதமான சமூகச் சார்பும் இல்லாமலும் சமுதாயப் பார்வை இல்லாமலும் வெறும் அழுகுக்காக, இலக்கியம் பணி ப்பதாகச் சொல்கிறது பித்தலாட்டம்.

எல்லா இலக்கியங்களும் யாரோ வாசகர்களை மனதிற் கொண்டு தான் உருவாக்கப்படுகின்றன. அவர்களை மதிழ்விக்கவோ, அவர்கள் ஆழம் சிந்திக்கவோ, அவர்கள்க்குக் கிணக்கின்பூட்டவோ, அவர்களைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்யவோ, அல்லாமல் படைப்பாளியின் அந்தரங்க உணர்வுகளைக் கொடுவதற்கு ஏற்ற ஒரு குப்பைக் கூடையாக அவர்கள் இருக்கவோ வேண்டித்தான் இலக்கியவாதிகள் எழுதுகிறார்கள்.

வர்க்க சமுதாயத்தின் இலக்கிய அளவுகோல்கள் ஆனால் வர்க்கத்தின் சிந்தனையைச் சார்ந்தே அமைவது இயல்பு. எனவே எது இலக்கியம் என்ற கேள்விக்கான விடை கூட, முதலாளிய நலன் சார்ந்து பல இடங்களில் அமைவதில் வியப்பின்ன. ஆயினும் பழைய வங்கக் கழகங்களுக்கும் இன்றைய வர்க்க சமூகத்திற்கும் உள்ள ஒரு முக்கிய வேற்றபாடு. அதிகார வர்க்கத்துக்கு அதன் ஒவ்வொரு களத்திலும் சவால் விட்டு எதிர்த்துப் போராடவல்ல ஒரு வர்க்கம் உருவாகி வளர்ந்து விட்டது என்பது தான்.

அது தொழிலாளர் வலிமை பற்றி மட்டுமின்றி சமூக நீதி சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொன்றிலும் கேள்விகளை எழுப்பிப் பழைய விழுமியங்களை மறுத்துப் புதியவற்றுக்காகப் போராட வருகிறது. கலை, இலக்கியம் பற்றிய பல கேள்விகள்க்கு மாக்கின் காலத்தின் பின்பு தான் சமூகச் சர்பான விடைகள் கிடைத்துகின்றன. அக் கேள்விகளின் நோக்கம் வெறுமனே அறிவுப் பசிக்குத் தீணி போடுவது மட்டுமா? இல்லவே இல்லை. பழைய உலகை மாற்றி உழைப்போர் மட்டுமே வழைவும் தம்மைத்தாமே ஆளுவுமான ஒரு புதிய உலகை அமைப்பதுமே அக் கேள்விகளின் இறுதி இலக்கு.

இடதுசாரி இயக்கத்தின் வளர்ச்சியையாட்டி மனித விடுதலைக்கான இலக்கிய இயக்கமும் வளர்ச்சி பெறுகிறது. போராட்டச் சூழல் போராட்ட இலக்கியத்தையும் வளர்க்கிறது. அதை விடச் சமுதாய நெருக்கடி போராட்டத்திற்குக் கட்டியங் கூறுகிற இலக்கியங்களையும் தோற்றுவிக்கிறது.

இலக்கியவாதிகள் என்போர் ஆதி மனிதர்கள்லல். சாதாரண மக்களுக்கு உண்மை பற்றி உள்ள ஆவலை விட அவர்கள்க்கு அதிகமாக இருக்கிறதாக நாம் நம்பவும் நியாயமில்லை. இலக்கியவாதிகளின் சத்தியத் தேடல்கள் பல விதம். மக்களைப் பிரிந்த சத்தியத் தேடற்காரர்கள் கீழிந்த விதம் ஊர்ஜிந்த கதை. சமுதாயத்தில் முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றியும் போராட்ட இலக்கியம் பற்றியும் பேசின பல இலக்கியகாரர் போராட்டக் காற்று சிறிது தணிந்த சாடை கண்டவுடனேயே திசை மாறியும் இருக்கிறார்கள். இடது தீவிரவாதம் பேசியவர்கள் பலர் இன்று நவகொலனியத்தின் விகாரைகளாக உலா வருகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் கண்டு கைகொட்டி மகிழ்ச்சி இலக்கிய உத்திரிகளின் கூட்டம் இன்னமும் இருக்கிறது.

மக்கள் இலக்கியத்திற்கான இயக்கம் இடைக்காலத் தோல்விகளாலும் பின்னடைவுகளாலும் ஓய்ந்து விடுவதில்லை. அதன் குரல் மக்கள் ஒடுக்கப்படும் இடங்களில் அவர்களுக்காகக் குரல் எழுப்பும். அவர்கள் போராடும் போது அவர்களது சங்கநாதமாக ஒலிக்கும். அவர்களது வெற்றிகளின் விழாக்

பொலம் பூனைம், மாக்கள் இலக்கியம் அலு இலக்கியமில்லை; என்று சொல்கிறவர்கள் கு ஒரு வெற்றதை; மாடு மஷ்டு ஸின் ஸாங்க்கை, கடாச் சில நூக்களே ஆணாறும் அந்த ஸாந்தி ஒரு பாறையில் அமர்த்துவத்தை விட மேஜானது. மாக்கன்களைப் பணப்போது பணப்புக்கள் சில மக்கள்களில் அவை செயிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மாருக்காக, ஏந்த்காக, ஒரு இலக்கியம் உருவானதோ அந்த இலக்கை எடுத்த அளவிலும் எடுத்துவிய அளவிலும் அதன் வெற்றி முழுமொழிது. அதைவிடப் பெரிய வெற்றி அதற்கு அவையுமில்லை.

நமது 'முந்தோக்கு' இலக்கிய வளாற்றின் குறை நிறைவேகாக கண்டு நூம் கற்ற வேண்டியது நிறைய உண்டு. பணப்பாளிகள் பலத்து பார்வைகள் முதலாயிய இலக்கிய வாநிகளது 'உன்னதும்' முற்றிய கோப்பாடுகளால் நீண்டப்பட்டுள்ளன. எந்த இலக்கியக் கோட்டான் நிராகரித்தார்களோ அந்தக் கோட்டப்பட்டாள் வகுத்த அவைகளைகளில் அடிப்படையில் அவ்வகுது அப்பீராத்திற்காகவே ஏங்கிலவெங்கள் பலவு. இந்த மலைபாவத்தினின்று விடுபடுவது விடுதலைக்கான பணப்பாளிக்கு அவையினாது. தான் ஏன்ற வங்கத்தினதும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினதும் உனர்வுகளைத் தீண்டிக் கிணங்கின்றுத்து போடாச் செய்வதை விட உன்னதமான விருது ஒரு புரிதிருப் பணப்பாளிக்கு ஏது?

இந்த அடிப்படையிலே தான், மாக்கன்காக எழுதுகிற படித்த நடுத்தரவர்க்கப் பணப்பாளிகளது மாக்கலைடி, ஒடுக்கப்பட்ட பாட்டாளிகள்க்கத்தின் மந்தியிலிருந்து வர்க்க உனர்வுடன் எழுதும் மாப்பாளிகள் எழுத்து வலிமை பெற்று நிற்கிறது. அந்த மக்கள் இலக்கியத்தை யாரும் மக்களில் கூட்டு செல்வ அவையில்லை. அது அளவிகளினேய தலமுரிய ஒரு குழந்தை; அளவிகளா நீரிக்கி ஒரு நூப்; அளவிக்காகப் போடுகிற ஒரு தோழன். அதன் நோடி அனுபவம் உரிந்த உன்னவும் உள்ளுணவும் வலிமைகள். நன்பா பண்ணி ஒரு நூல் பாட்டாளி வர்க்கப் பணப்பாளி.

நன்பா பண்ணி வளர்ந்து வரும் மக்கள் கலினார். அவற்று வெளிதைகள் மக்களைப் பற்றியன, பற்றிக்கப் பற்றியன. அவற்றிலே 1970களின் 'வாண்மை' கவிதைக் கவுத்தின் நீலின் போது ஒருவாச சில அதிதிவியங்க கவிதைகளின் வேற்றுக் கேஷ்டிகள் எதுவும் இல்லை. இனவ நேர்வையானவை. மலையாத்தில் உறுதியாக என்றால் வருகிற போட்ட உணர்வின் உரத்த ஏற்றுக்காகவும், ஒடுக்கப்பட்ட நெஞ்சங்களின் குழுறவில் விடுதலைக் குறவாகவும் இனவ நூலிக்கின்றன. அவற்று கவிதையின் மிக வஸிய அங்கம், அது விழித்தேழும் மலையத்தின் போப்பாட்டால் வைகின்பதே.

இது அவற்று முதலாவது தொதுதி. கவிதையாக்கத்தில் இனா மொயே நிறு குறைபாடுகள் உன்ன, இனவ, அக்களினாக்கள் பாவலாக வசிக்கப்பட்டு விமர்சிக்கப்படுவதன் மூலம் களையப்படக் கூடியன, மறுபுறம் அவிடிம் சிறப்பாக எந்த உணர்வு உண்டு. அதை அவர் மேஜும் சிறப்புடன் பயன்படுத்துவதாராயின் மக்கள் பாக்கடிய வகையில் போயா. உணர்வும் கவித்துவமும் மிக்க பணப்புக்களை அவர்களினேய பயிப் புதியம். அவற்று கவிதைகளது தொடர்பியான வளர்க்கி மலையத்தில் ஒரு புதிய போயா. இலக்கிய மனப்பாள் பாப்பாக்கு ஜக்கமெரிப்பாக அமைவது நிச்சயம். எனவோ இத் தொடுப்பு இந்த நோத்தில் வருவது மலையக்கதைப் பொறுத்த வரை காலத்தின் கட்ட வரை என்பேன்.

ரி. ரிவாரே கரம்

போங்களா.

16 - 01 - 99

அணிந்துரை

மலையக்கதை செழிப்பறச் செய்யும் பண்பாட்டுக் கூறாக பன்னீரின் கவிதைகள்

மலையக்கத்து மக்கள் கவிஞர் ஒருவரின் பொறுப்பும், கடமையும் அவ்வளவு இலக்குவானதல்ல. மக்கள் கவிஞர் ஒருவரின் பண்பாட்டுக்களோ அந்தக் கோட்டப்பட்டாள் வகுத்த அவைகளைகளில் அடிப்படையில் அவ்வகுது அப்பீராத்திற்காகவே ஏங்கிலவெங்கள் பலவு. இந்த மலைபாவத்தினின்று விடுபடுவது விடுதலைக்கான பணப்பாளிக்கு அவையினாது. தான் ஏன்ற வங்கத்தினதும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினதும் உனர்வுகளைத் தீண்டிக் கிணங்கின்றுத்து போடாச் செய்வதை விட உன்னதமான விருது ஒரு புரிதிருப் பணப்பாளிக்கு

மலையக கவிஞர்கள் படைத்த கவிதைகளும், மலையகம் பற்றிப் படைக்கப்பட்ட கவிதைகளும், தோட்ட முதலாளிகளுக்கும் (குமினீகள் அவற்றின் பிரதிநிதிகளாக செய்யப்பட்டுமை, கங்களின்மார்) கொழிலாளர்களுக்குமின்றேயே அன்பு நிலவ முடியாது என்னதை வெளிப்படுத்துவனவாகவே இருந்துள்ளன. அவற்றில் நிலப்பிரபுக்குவு முதலாளித்துவம் நீதாபிமானத்தின் பரதியுகர் இருக்கின்றன.

1960களிலும் 1970 களிலும் தொழிலாளர் வர்க்கப் புரட்சியை நோக்கவாகக் கொண்டு முன்னிறுக்கப்பட்ட செங்கிளத்தில் சுங்க இயக்க கூலத்தில் தொழிலாளர் வர்க்க சாப்பான சமூகமற்றத்துக்களை கவிதைகள் படைக்கப்பட்டன. 1980களின் கடை சிலிலும் 1990களிலும் வெளிவந்த கவிதைகளில் பெரும் எண்ணிக்கையிலவானவை மலையகத் தமிழ் மக்களின் தொழிற்சங்கத் தலைமைகளை விமர்சிப்பனவாகவே இருக்கின்றன.

மலையகத் தமிழ் மக்கள் அரச யந்திரத்தினாடாக முன்னிறுக்கப்படும் திட்டமிடப்பட்ட சிங்கள பொத்த பேரினவாத நடவடிக்கைகளுக்கும் ஏனைய பேரினவாத சக்திகளின் நடவடிக்கைகளுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியதுடன் ஒரு தனியான தேரிய இனத்துக்களன் உரிமைகளை வென்றிருப்பது வேண்டியவர்களுக்கும் இருக்கின்றனர். அச்சுவெளை மலையகத் தமிழ் மக்களின் பெரும்பான்மையான கோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீது தனியார் கம்பினிகள் புரிந்துவரும் கொடுமைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியதுடன் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்ட வேண்டியவர்களுக்கும் இருக்கின்றனர். இனவையே மலையகத் தமிழ் மக்கள் இன்று எதிர் நோக்கும் பிரதான முரண்பாடுகளாகின்றன.

இந்த முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதாக அவற்றுக்குத் தீவு கண்பதற்காணவையாக கவிதைகள் அனுமதியமில் அவை மலையகத் தமிழ் மக்களை செழிப்பும் செய்யும் பண்பாட்டுக்கூறாக அமையும். இத்தொதுதியிலுள்ள, கவிஞர் இராகவை பன்னீரின் கவிதைகளில் சில மலையகத் தலைவர்களை விமர்சிப்பனவாக இருங்காலும்

மேற்படி வதிர்பாப்பை பூர்த்தி செய்வதற்கான பல கவிதைகள் பிரத்தியீசுவராகவும் இருக்கின்றன. மணவைக்கத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை விமர்சிக்கும் கவிதைகளும், மணவைக்கத் தமிழ் மக்கள் எதிர் நோக்கும் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க முடியாத அத்தலைமைகளின் இயலாமையை விமர்சிப்பவாகவும் புதிய தலைமைகளின் அவசியம் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன.

சமயம் சார் கவிதைகளில் காணப்பட்ட சில மனிதாரிமான அடிப்படையான மீறல்கள் எக்காலைட்டத்துக்கும் உரியவைல்ல. கவலைத்துவ அந்திக் காலத்தில் அரசு தேசியத்துவம், பின்னர் இனத் தேரியத்துவம் அடிப்படையாகக் கொண்ட கவிதைகளில் காணப்பட்ட விடுதலை உணர்வுகளும் எக்காலத்துக்கும் உரியவைக இருக்க முடியாது. தர்பிடாதைய ஒழுங்காக்கப்பட்டுள்ள திறந்த பியகுளாதாரம் ஏகாதிப்பதிய முலதாத்தின் அந்திக்குத்தை உலகமயமாக்குதல் என்பவர்கள் உச்சத்தில் பழக்கங்களையும், ஒழுங்கங்களையும் கொண்ட வொறும் மனிதாரிமானம் தொடர்ந்து செல்லுபடியானதாக இருக்க முடியாது.

சமகால உலக ஒழுங்கில் மனித சமூகத்தை மேலும் மேலும் அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஸன்னதமான கலாசார சீரழிவுகளுக்கு எதிராகத் தொடர்ந்தும் வெறும் மனிதாரிமானம் நின்று பிடிக்க முடியாது. காலைத்துவ அந்திக் காலத்தில் அரசு தேசியங்களால் உள்வாங்கப்பட்ட நிலையில் தேசிய இனங்களும், சமுகங்களும் இனிரில்லை. தேசிய அரசுகளின் கொர்க்கைகளும் நாடு மறைகளும் தேசிய இனங்களினதும், சமுகங்களினதும் அபிளாணிக்களைத் தொடர்ந்து மற்று வருவதே காரணமாகும். (கியுா, சன்டனிஸ்டாவின் நீக்காருவா, சீனா, வியட்நாம் போன்றன விதிவிலக்காகின்றன) எனவே இன்று பழைய தேசிய அரசுக்குத்துப்பட்ட குருத்தியல்களும், நிலைப்பாடுகளும், நடைமுறைகளும் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்குரிய வலுவுடையனவாக இல்லை. இன்றைய உலகமயங்களினால் மிகவும் பாதிப்படைகின்ற தொழிலாளர் வர்க்கத்துடன் அடக்கப்படுகின்ற தேசிய இனங்களினதும் சமுகங்களினதும் அவற்றின் விருதுலைக்கு அடிப்படையாக அனுமதி வேண்டிய புதிய தேசிய அரசுகள் பற்றிய கருத்தியல்களும், நிலைப்பாடுகளும், நடைமுறைகளுமே வலுவுடையனவாக அனுமதியும்.

மேற்படி உலக நோக்கிலேயே கவிதைகளின் முற்போக்கனா தன்மை பற்றிப் புதிந்த கொள்ள முடியும். மணையக கவிஞர்களில் அதிகமானோரிடம் குறையாக இருக்கின்ற மேற்படி உலக நோக்கை இராகலை பன்னின் கவிதைகள் கொண்ட முடிகிறது.

முன்று வருடங்களுக்கு முன்பு வெளியிடப்பட்ட 'குற்றந்து குறுவல்' கவிதைத் தொகுதியில் இராகலை பன்னின் கவிதைகள் வெளிவந்தன. பொதுவான மணையக கவிஞர்களின் கவிதைகள் பெரும் எண்ணிக்கையில் நால்களாக வெளிவரவில்லை. மணையக நியகரக்களும், நாவல்களும் நால்களாக வெளிவந்ததைப் போன்று கவிதை நால்கள் அதிகம் வெளிவரவில்லை. பந்தினாக்களையும், சிறுநீர்ச்சங்கங்களையும் அதுக்குமிக்குங்கள் மணையக்க கவிதைகள் நால்களாக வெளிவரவேண்டியது வரலாற்றுத் தேவையுமாகும்.

இராகலை பன்னிருது கவிதைகள் மட்டுமன்றி மணையகத்தில் பல மக்கள் கவிஞர்களின் பந்தினாக்கள் நால்களாக வெளிவர வேண்டும்.

மாற்றம் வந்முடியோ

ஙன்ன மர்சான் சீவராசா
சில்லையா என்னவுறியீ
கோடுயரை நீ ஒலையுச்சும்
கோவண்மூற் மிஞ்சலையா?

கோவண்மூற் மிஞ்சலையு
கோவலமூ சொல்லுறியீ - உன்
தாவங்களையுப் பாரும்
தலைக்கீழா கிழிஞ்சிரிச்ச.

சீவராசா மர்சான் நீங்க
சிரிசிக்குலு சொல்லுறியங்க
சிரிப்பா சிரிச்ச வாழ்க்கையிலே
சீதேவி வரலிங்களே.

அம்மாடி மரிக்கொழுந்தே
அத்திரிப் படாதழீயோ
காலம் வரும் பொன்னே
கவலைப் படாதழீயா.

கும்மா இருந்தக் காலம்
சோம்பெறி முரிச்சக் காலம்
மன்னங்கும்பே மனாந்ததடி
மாற்றமங்க காலம் மேறவுமாடி.

ஒலையுச்சுக் கிளமுத்த நாங்க
பிஸ்னா எடுத்த காலம்
மணையேறிப் போருமடி
மாச்சானோடு வருமடி.

சௌவானம் சிவக்க செம்படை எழும் !

செம்படை.....

இயநுத இயநுத மோலை

செங்கொடி இயநுத

இயநுத இயநுத இயரே!

செம்படை

ஓடுக ஓடுக தஞ்சி

விடவாய்

விடபிதை விடபிதை கிடிக்கே!

(செம்படை)

மாவலி கலையில்

வெள்ளம் புரள்வதாய்

மணையக மானுடம்

முகிழ்து எழுந்தறு

(செம்படை)

ஏய்த்த தலைகளை

எட்டு இதைத்து

வதிர்ந்துச் செல்லுகு

எதிரைய நோக்கி:

(செம்படை)

தீவிரம் தீக்குத்

சிங்கங்களாகி

நகங்களை விரித்து

நகங்து போகுது!

(செம்படை)

நாற்றி யெழுந்து

வந்தங்களாக

அடக்கி வாவத்தவர்

ஈக்களை நொயுக்கும்.

(செம்படை)

தெங்கக் குருதலை

வெந்தாயாய் மாற்றி

அஞ்சிய வாழ்வின்

அவையும் போக்கும்

(செம்படை)

செக்கு மாடுகளும் - மார்க்கியும்

மனையு

அடங்கங்கலையே வெய்வும்.

குடை பிடிக்கும்

கங்காணியின்

ஞால் மட்டும்

ஒங்கும்!

ஏந்தால் வா

ஏந்தால் வாவென்று

வெந்தால் வெந்தவன் வேஙல்

ஏதுது

வெள்ளமாய் தெரிக்கும்!

ஷக விறைக்கும்.

வீரல்கள்

தாரினாரத் தழுவ மறுக்கும்!

காஸ் வீரா

சந்தில்

ஒரு ஓட்டைப்பிட்டு

ஒன்றால் அட்டைகள்

வாய் வாவத்தியூக்கும்!

மாங்கள் இடம்

கட்டைகள்

'காரிக்கிளன்று'

சுதாயை கீழ்த்தெறும்!

கண்கள்.....

அறியாமலேலேயே

கொழுந்தைக் கேட்டும்!

அப்போதும் ஏடுத்து வர,

எடுத்து வர

எடுத்து வர

எண்டு மட்டும்

செவியாலை கீழ்த்து

ரேதி சொல்லும்!

ஶேற்றில் கீட்க்கும்

செக்குமராந்துகள் போன்று

இந்த மக்குகளும்

ம(லை)லையில்

மாடுகளாய் உறைக்கும் - இவை

மாடுகளா? இல்லை

மனிதர்களா?

ஹானானாய் மலையைகம்

ஷஷ்வினாநு

கேசத்திற்கும்

இதயமுள்ள இடங்கள்

இநுந்தே தீரும்!

மங்கள் சீணத்திற்கு

இகு

ஹ'வானனாச் சாரும்!

ஹ'வானில்

இழுக்களே இல்லாத

இறநிதி மனிதர்கள்

ஏதீக்குள்ளோப்பு

சவங்களாகிக் கொண்டு நுத்தனம்!

புந்தனை இழுத்து

பொன்டு ஸ்டடு போல

வித்தைப்பான்டு சீணா!

மாடி வார,

மாலோ எங்கும்

வடிவத்தில்

இதயமுள்ள மனிதன்

இங்கும் பிரஸ்தான்!

செத்துக் கிடந்த
சம்மட்டி, அரிவாள்
சக்தியோடிடமுந்தது.....
சக்தி பெற்றுச்
சவாலோடிடமுந்தது!

விவசாயிகள் சங்கம்
வியர்த்த ஏழை.....
கரையடி கொடுத்தவன்
கரையடிப்பட்டான்:
இழிசனர் எண்றவன்
இழிக்கப்பட்டான்:
சிறைக்கதிபதி
சிறைக்கைதியானான்!

மலையகம்
இன்னொரு ஹீனானாய் மாறும்!

இழிக்கப்பட்டவர்
இறதியில் ஏழும்புவர்
எலும்புகள் நொறுங்க
ஏறி மிதிப்பர்!

ஹானான் கீனப்புரட்சியின் போது
புரட்சிக்கான முக்கிய தளமாக இருந்தது.

சங்கொலிக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

ஒரு சூரியனுக்கு
நினைவாலயம்
நிறவும் ~ உன் ஆடசைய
நிறத்தி வீரு!
சி.வி. சாதித்திதென்ன,
அந்த பாவிக்கா
சிலையியன்பர்கள்!

செத்த பிணத்தை
வைத்து
ஓட்டுக் கேட்கும்
இத்தமர்கள்
ஊரிலேயிருக்கும் போது
சி. விக்கு சிலையா?
நினைவாலயமா?

பெவனில்
சுட்டுப் போன ஒரு
நடசத்திரம்
சொந்தக் கல்லறையிலும்
சுகமாக கீடக்க
அனுமதியின்றி
அவதிப் படுகின்றது!

வி.....

வீட்றறவன் எழுதினான்;

வீதியிலே நிற்கிறான்.

பட்டது போதுமென்றதான்

பட மாட்டேன் என்றான்;

இன்னும்

பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் !

ஓலியே.....

சங்கோலியே

ஒன்று மட்டும் உண்மை;

இங்கே

இறந்து போனது

ச.வி. மட்டுமல்ல

அறிவுக் களஞ்சியம்

அறிவுப் பேராலயம்!

தனக்குத்தான்

சிலை வைக்கத் தடுமாறுபவர்கள்

இந்தப் பேராலயத்திற்கு

நினைவாலயம்

நிறுவ நினைப்பார்களா?

நீயும்.....

நானும்தான் !

மகளிர் மன்றங்களே!

மன்னைய

பிறப்பிலே

என்னம்மா பாவம் செய்தாய்?

குடிகாரன் அப்பா

அடித்தாலும் ‘அப்பா’

இடி போல வலித்தாலும்

ஒரு வரத்தை

எதிர்த்துப் பேசியதுண்டா?

அப்பனுக்கு

அடிமை பட்டது முதல்

அடிபடிவதையே

வாழ்க்கையாக்கிக் கொண்டாயே?

திருமணத்தில்

உன்னை உதைப்பேன் என்றா

உறுதி செய்து கொண்டான்?

கல்யாணத்திலே

உன்னைக் கட்டி வைத்தார்களா? இல்லை

‘கட்டி’ வைத்தார்களா?

கோலை பழுக்க வைத்து

கொழுட்டிலே

சுடுவதற்கு.....

நீரைக் கொதிக்க வைத்து

நெற்றியிலே வார்ப்பதற்கு.....

அப்போ ஒடியுமட்டும்
அடித்துப்பாட்டுவதற்கு
அப்புக்கிளன்ன
அப்பெவன் அப்சியா செய்தான்?

யாரது.....
அந்தீசு.....?

அஞ்சுபுத்துள் இதி
அப்த்திரத்தை தீர்க்கும்
போதகளே உங்கள்
மகனிர் மன்றங்கள்
மயக்குமா விராண்டன்?

வருடா வருடம்
வந்தமறும்
வட்டமேஸ மகா நாடுகளா
வருத்தங்களைத் தீர்க்கும்?

ஒன்று சொல்லவா?
அம்மாக்களோ
உங்கள் அன்றென்றி எந்த
அ(க)ப்பர்களும்
வாழ முடியாலென்பதால்
தீர்வுகளைப் பற்றி
நீங்களோ
தீர்மானம் எடுக்கள்!

வெற்றி நமதே !

நிமிரு.....
மாஷசனாயிருந்து
மாணமிருந்தால் :

மாஷ விஜனமத்திற்கு
மட்டுந்தான் மாணமிருக்கிறது,
மறந்து போகாதே!

நி.....
உழைக்குக் கொடு
ஒரு தரம் உண்ணையும் ஏன்:

இழந்தகு
இது வறைக்கும் இருக்கட்டும்.
இனி அணைப்போட அப்யத்தமாகு!

தாவிவன
துப்பியவநுக்கும்
துரத்தியவநுக்கும்
மாலைபோடும் மனமை
மாட்டுவா!

எழு.....
எழும்பி நிமிரு ~ நமச்சு
எவும்புகள் இருக்கும் வணா!

புதிய தலைமுறை

நீ.....

துக்கத்தை விரட்ட
துக்கத்தை விரட்டு!

பலங் கொண்ட மட்டும்
கரங்களைத் தட்டு
புறப்பட்டோமென
முரசறை!

நமக்கும்
ரோசமிருக்கிறிதன
துரல்வளை கிழிய கோசமிடு!
விரல்களை மடக்கி
முஷ்டியை உயர்த்து
உறதி இருக்கிறிதன உணர்த்து!

நெஞ்சைத் திற
நெருப்பிருக்கிறிதன நிறுபி.
பற்ற வைத்தால் பாரே
பற்றி ஸியமென பறைசாற்று

வீழு.....
மண்ணில் புரண்பிடழு.
சொந்த மண்ணென சொல்லி வை!

பூமி பிளக்க
கால்களைப் பதி.
சாமிகளை விட
சக்தி கொண்டோமென
சுரதமிடு!

புதிய தலைமுறை

நம்மோன் தொட்டு

நகரின்கும் தெரிவி
இது....

தனிக்குரலல்ல
தார்மீகக் குரல்களென!

அடுக்கு மாடியிடம்
அடித்துச் சொல்
எங்கள்
தோள்களின் மீதுதான்
தாக்கியிருக்கிறோமென.
வீரம் பேசு ~
விரும்புகிற போது
விழுக்காட்டுவோமென!

தோழனே.....
நானைகள் காத்திருப்பது
நமக்காகத்தான்.
விடியலைத் தேடு
வெளிச்சத்தைக் காண்
வெற்றி நமதே!

மந்திரிவாள்

மந்திரி பதானி போன்ற
மாணவ போக்கா
மந்திரிவாள்
ஏங்க
சுகமான பழீரெஙும்
சொருஙன ஸ்ட்ரூப்
திதர பரிவாரங்களும்
இல்லங்கல் போக்கா?

இடு விழுந்த மந்திரி
இருக்கிறியனே
ஏங்க
வாதி போக்கேணு
வருந்திரியளா என்ன?

வாடியோ நீங்க
இது வரைக்குமிங்க
ஒத்காந்து காலம்
ஒட்டுட்டுங்க போங்க.

மந்திரிவாள்.....மக்கள்
காலா_
காதிணு நீங்க
கணக்கிட்டுதி கா_

காரியாமிக்கிள்க.
மூ_சாதினு மட்டும்
மாங்க கணக்கு ஜோட அதிங்க,
தாக்கி வச்ச
தோன்கலூக்கு
துக்கி வீச முடியும்.
ஒசத்தி வச்ச கால்கலங்கு
ஒதைக்கவும் முடியும்.

வெய்யும் புஞ்சும் ஓங்க
புரட்டும் டூரட்டுமினி
பூமிக்கு தெரிய வரும்.
ஏமாத்து பித்தலாட்டப்
அதிகாரத் திமிரும்
அதியோட சரிந்தி விழும்!

இன்று எம்மவர்

பலர்

'நாளைக்கு' என
சேர்த்துக் கொண்டிருந்த போது
நாங்கள்
இன்றைக்கே இல்லாதிருந்தோம்!

இரவுப் பசி
இருக்கவே
காலைப் பசியையும்
காவிக் கொண்டு
பள்ளிக்குப் போவோம்!

தலையும் கண்ணும்
தடுமாறித்
தடுமாறியே சுற்றும்!
இன்னொருத்தன்
ரொட்டியைக் கூட
பறிக்க மனம் வரும்!

செல்லரித்த
சேட்டைப் பார்த்து
சேர் உழிழ்வார்.
முதேசி முட்டாள் எனத்
திட்டுவார்!

வெந்துக்குள்
வெந்துபு பிடிக்கும்!

பாரதி விழாத் தொட்டு
பள்ளியில் பற்பல
விழாக்கள்
நாங்கள் நாட்வே முடியாது.

'லயத்தானே' ஸட்சியங் செய்வதில்லை.

வகுப்பில்
முன்வரிசைகளைல்லாம்
முன்னேறியவர்கள்.
பின்னே இருப்பவர்களோ
பின் தள்ளப்பட்டவர்கள்!

துன்பத்தில்
துவண்டு துவண்டு
தொல்லைப்பட்டோம்!

தொலை தூரம்
நடந்தோம்!

எங்களுக்கும்
எத்தனையோ ஆதைகள்!

இதயத்து வாசலுக்குள்ளேயே
இடை நிறுத்திக் கொள்வோம்!

இன்று.....
எங்கள் பிள்ளைகள்
கும்மி, கோலாட்டம்
காவடி,
கரகும்,
வில்லிசையென
எல்லாவற்றையும் ஏற்றினார்கள்!

சிங்கத்திற்கு
வந்த
சிலிர்ப்பு எனக்கு!

வேஷம் போட்டவருக்கு!

அதைனார் சீரி
இது இஸ்லால்
நடராசன் கேருகின்ற
நந்தன் நானில்லை:

இந்தியர் புலவயலோ
இலங்கைச்
கந்திரானோ நீசனோ
இஸ்லால்; என்றாலும்
நான்
ஏந்தோர் நந்தன்தான்:

திரும்பாம்கூட்டுருக்கோர
தில்லைக்கோ போக
அப்பாக்டாவில்லை;
அதாங்கு கொள்ளவில்லை:

அப்பாவும் வேதியர்கள்
இங்கும் இருக்கின்றார்
என் வழியில் செல்லதற்கு
என்னைத் தடுக்கின்றார்:

விழுதி உருத்திராட்டம்
பூநால் எதங்குமின்றா
வேதியர்கள் பல்நும்
வேறு வேயாம் தாத்திருந்தான்!

நான்.....
என் மக்கள் விழி கடந்து
இறங்கி வரும் நீந்த்துளிக்கு
எவ்வளவுமேலோப காரணமாய்

இருப்பானே அவனாளியால்வாய்
தேஷுரிக்கு.....,
தப்பிப்புத்து
தாவிர் கால் வைத்தேன்:

மாறு வேடம் கொண்டவரோ
மருண்டார்
ஒன்று
மயக்கிடவும் மாயத் செய்தும்;
அதிகாரங் காட்டுனார்
அதட்டுவார்
போலில்
அத்தனையும் காட்டுனார்

ஜீலியஸ் புரிக்கின்
உள்ளத்து உறுதி கொண்டேன்.
போக்கிரிக் கூட்டத்தைப்
போக்கிட நினைத்தேன்.

ருண்டாந் தட்டியன்ன
ருண்டர் படையியன்ன.....
நந்தன் பரம்பரையாய்
நானும் வாழுமென
மக்கட் கூட்டத்தை
மாற்றஞ் செய்வேன்.

கரண்டுக் கொழுத்து
கக்கோகங் காங்கும்
நீத்தனர் அழித்திடப்
வேவனை பிடிப்போன் - அந்த
வத்தார் கூட்டத்திற்கே,
எதிரியாயிருப்போன்!

எமக்கொரு நீதி வரும்

அராரோ அரிவுரோ

அராரோ அரிவுரோ

கண்ணொயர எம்மவனே

கலங்காதே காலம் வரும்.

என்னையா ஏஞ் சாமி

எமக்கொரு நீதிவரும்!

அம்மா மடியினிலே

அனா மட்டும் நீவுரிந்தி

பால் குட்கப் பாந்து

பாலின்றி அழுதுறியா?

ஒங்கள்ராவ ஏரிக்கையிலே

ஒங்கம்மா நா பாந்தீகைன்டா,

அண்ணொவ வெட்டபில்

அம்மா நான் அருதீகைன்டா!

அம்மா அழுறுத

ஐயா நீ கண்டுபா?

கண்டுட்டு என் ராசா

கல்வனுறங்க மறுக்குறியா?

கண்ணொயர எம்மவனே

கலங்காதே காலம் வரும்.

என்னையா ஏஞ்சாமி

எமக்கொரு நீதிவரும்!

செங்குத்து மலையினிலே

சின்னவா நானேயே

சதையியல்லாம் ஏழந்திட்டு

சல்லடையா நீக்கிறேன்டா,

சல்லடையா நீக்கிறத

சிசல்லையா நீ பாந்து;

எண்ணி அருதுறியா?

ஏங்கி நீ தவிக்கிறியா?

கண்ணொயர எம்மவனே

கலங்காதே காலம் வரும்.

என்னையா ஏஞ்சாமி

எமக்கொரு நீதி வரும்!

எங்கள் எம்பிக்கள்

இவர்கள்
பாராநுமன்றத்து
பார்வையான பாதுகாக்கு
பொருத்தமுண்டு பொக்கிருக்கன்!

அருத்தவன்
தீடம் பீடத்து விழுவானோயினும்
அசுக்கதால்
தீக்கையை விட்டு
எழுங்குவதே இல்லை!

முதற்தலை
சீட்டோடு
ஒட்டுக் கொண்டுதான்
உட்காந்திநுப்பார்கள்!

துக்கம் யாவிதனில்
தாக்கத்திலேயே
கையுமர்த்திவிட்டு
காரணம் கோட்டது
பின்பு தான்:

சிலநீரம்
கனம் கண்டு விட்டு
குத்துவதும் குத்துவதும்
பேச்கக்கார் என்று
பேர்விலே வரும்!

இவர்களின்
இலட்சியமே
நால்லெதும் - தம்
தொட்டபைகலூக்குள்ளோடிய
தொங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்
என்பதுதான்!

இவர்களில் - பலர்
ஸ்ந்தரிவுகளுட்டேயே
அமைச்சராகி விழுபவர்கள்
அதிகம் என்பதால்
இயாதீணனர் செய்கைகளை
ஒரு போதும் செய்வதில்லை!

இந்த.....
பிரேமனைந்தலீகளுக்கு
பழி வாங்குவதே
பரம சந்தோசம்!

இரகசிய
அறைகளில்
அனார்கலிகளை
அவமானந்த செய்து
முலைகளை முறித்து
முகர்வதிலும் மோகம்:

இதை வியல்லாம்
சாட்சிகளின்றியே
சாதித்து விழுவதால்
கோட்டுக்குப் போனாலும்
கொட்டகை, சீலர்கள்!

இவ்வகாரம்
இத்தனை வஸர்க்கும்
எழுப் பிடாகுவர்கள்
ஏத்தன்னோயோ பேர்:

இதற்கு.....
பணமும் படையும்
பக்கத்திலிருந்தே
துணைக்குப் போவதால்
முனிந்து சீகுட்க ~ பலருக்கு
துணிச்சலை கிடையாது!

இந்த
அந்தார வகையில்
அமைவுகளுக்குப் பயந்து
இப்மாம் போடுவதான்
அந்தெரம்:

நம்பிக்கைக்குரிய
இறுதித் தீர்ப்பை
இவர்களோ சொல்வதால்
மக்கள் அவைக்கே
மானவைக் கொடுப்போம்.

இந்த
பிரேமானந்தங்கள்
பிடார்வார்கள்.
எம்கின் என்றாலும்
இடார்வார்கள்!

கேள்வகையா கொஞ்சம்

தன்னனே தன்ன வானிலை
தன்னாலே தன்னர னன்னா
தன்னனே தன்ன னன்னா
தன்னாலே தன்ன னன்னா

கம்பலிக் காரன் வந்து
கஸ்டப்பஞ்சத்திறானே.
ஏங்க இருப்புத்து
இருத்து அடிக்கிறானே.

புதுசா சட்டம் போட்டு
புஞ்சி எஞ்சித்துறானே.
கேட்டம் நஸ்தமுன
கொல்லப் படுத்துகிறானே.

பெரிய தலைவரிரவலாம்
பேசாம் இருக்குறாக,
அடிப்பாட்டஞ் சிசுஞ்சைக்
அடங்கி செட்க்குறாக.

ஒட்டக் கம்பிப்புத்து
மாலைய நீ விட்டு றங்கு.
மக்கள ஓன்று சேத்து
மனந் துணிந்தி கேட்டுப்பாரு.

ஊனமயா இருந்தோழுவை
ஒத்தி வெரட்டுவங்க.
ஒத்துவழையா சேந்தமனா
ஒட் ஒட் வெரட்டுவங்க.

தன்னனே தன்ன னன்னா
தன்னவப்பே தன்னா னன்னா
தன்னாலே தன்ன னன்னா
தன்னாலே தன்ன னன்னா!

அந்தச் சாமிகளும் - இந்த மனிதர்களும்

மாரியம்மாவுக்கும்
மாடசாமிக்கும்
கண் திறக்கவும்
வாய் திறக்கவும்
கோடங்கியடித்துக்
குழுவீர்கள்!

தொட்டத்து
விதாழிற்சாலை மூடுவான்.
இயந்திரங்கள் கழற்றி
எங்கோ ஏற்றுவான்!

சேறு போட்ட
தேவினால்
சோந்தவிதனச் செல்வான்.
மீடுக்கி யெறிந்து
பீற பயிர் நடுவான்!

உள்ளிக்கும்
பண்சலைக்குலிமன
பாதி நிலத்தைப்பறிப்பான்!

குடிமக்கள்
குடியேறவில்லை
ஜிம்மது ஏக்காரை
அள்ளிக் கொருப்பான்!

காச காநும்
காணிக்கவில்
காட்டு மரங் சிகாணாந்து
நடுவான்!

ஓடிப் பிடித்து,
கூட்டந் சேர்வாக்கி,
இருடுத் திரிந்த மண்ணை
அபகரிப்பான்!

எதிர்த்தான்
என்புதற்காய்
போலிஸ் அன்றூம்
உள்ளே தன்றூம்!

நீங்கள்.....
மாரியம்மாவுக்கும்
மாடசாமிக்கும்
கண் திறக்கவும்
வாய் திறக்கவும்
கோடங்கியடித்துக்
குழுவீர்கள்!

“பைத்தியங்களை கொஞ்சம்
பேசுங்கள்!”

ஓர் ஏழையின் இருதயம்

உன.....

அன்புச் சிரிப்பு
அடங்கி விட்டதெனும்
செய்தி யெங்களில் சிதறிய போது
சிதையாய் எரிந்தது மனம்!

உன்

அண்ணன் பயலின் அழுகையோடு
எங்கள் இதயமும்
இணைந்து கொண்டது.
அறிவு அழுகையை நிறுத்தினாலும்
மனசு மட்டும் மாட்டேன் என்கிறது!

உன்னை

இழந்து விட்டோமென
என்னிக் கொள்ளவே - எங்களுக்கு
இஷ்டமில்லை!

சசி.....

எங்களுக்கு ஞாபகம்!
டாக்டர் உன் இருதயத்தில்
வாஸ்வு கருகியதாய் வரைந்த போதுன்
வாழ்வு யற்றி வானளாவ யோசித்தோம்!

உன்

இருதயத்தைச் சரிசெய்ய
இரண்டரை ஸட்சம்!

அந்த

கரண்சி நோட்டுக்கள்
கையில் இருந்திருந்தால்
முன்று மாதத்திற்கு முன் - உன்
முச்சைக்
காத்திருப்போம்!

அடி வயிற்றில்

அறங்கையக் கட்டிக் கொண்டு அலைந்தோம்;
அறஞக்காளாய் பறந்தோம்!

ஒரு

எம். பி. வீட்டில் இது பற்றிச் சொன்னோம்;
தோட்டத் தலைவரின்
துணையோடு வாலிவன்றார் - மனக்குள்
காரி உழிழ்ந்து விட்டு
காரியாலயம் விட்டு வந்தோம்!

'மாணவி உயிர் காக்க' என

மறு கொடுத்தோம்
கல்வி அமைச்சருக்கு காதேயில்லை - எங்கள்
சேதி விழவில்லை!

அறங்காலும்

நம்பிக்கை நசியவில்லை.

சுவிசிலிருந்து

அழுத வண்ணிமாரு கடிதம் வந்தது!
அகத்தியாய் போனவன் அஹப்பிரிந்தான்.
அந்த துயர் படிந்த ஏழை
காசில்லையின கண்ணீர் விட்டிருந்தான்.

இருந்தும்.....

குந்னணி சிகான்டெரின்
வைக்கள் நீண்டது!

நன்றி சிசால்வதீலும்
நல்லது - இவர்களின்
வைக்களைப் பற்றிக்
கண்ணீர் விருவது!

பட்டேர்டும்.....

பகட்டோடும்.....

பணக்காரர்ப் பயல்கள்
பூமிக்கும் சிகியும் நாட்டில் உ இனியும்
ஏத்தனை ஏழை சசிக்கணை
இதுக்கப்போகிறோமோ கெரியாது!

ஈ.....

ஈந்தூரைங் காணாமலே

ஈமீதியாகி போனாய் - ஏங்களால்
இயன்றகு.....

ஒன்.....

ஒன்னப் பரதங்களில்

சௌப்பு மலர்களை

அஞ்சலிக்காக அங்பரைத்தல் மட்டுமே!

ஒரு எனது வாணாகி

இருதுபுக் கொலையினால் இறந்தபோது - 1997 மார்சு

பொறுப்பது தகுமோ?

பொறுப்பும் பிழிந்து

பொறுப்பும் பிழிந்து

போகுதே,

இருநாய் அறண்டுகள்

எம்மை யழுக்கிய

துன்னங் கோயமாகுதே;

கனவாகுதே!

இலங்கை நாடே

ஏனது சூலியினங்கள்

இரவலா?

அந்தியரா?

நாம்

இந்திக்கும் ஏதும் கொண்டவரா?

அன்று.....

அன்னைக் கருவறை

துப்பிய போது

என்னத் தாக்கிய தாய் நீ

இன்று

அந்தியப் பஞ்சதி

அடக்கி வியாருக்கிட
எந்தப் பிள்ளையின் தாய் நீ?
இன்று
எந்தப் பிள்ளையின் தாய் நீ?

சிறையா எனக்கு
தந்தனை தாயே, முறையா?
நான்
சீற்றங்கள் வது தானங்க கூட
குறையா?

குறிஞ்சியில் கொட்டிய
குருதியினாலுன்
குடலின் பசிகள் போனது - இவ்
ஏழை இலங்கையன்
ஏங்கிட உனது
நீதிக்கு நிலையியன்னானது?
நீதிக்கு நிலையியன்னானது?
நீதிக்கு நிலையியன்னானது?

ஆறு ஸ்த்ரை பேரினது கோமாளிகள்

கூத்து.....
அது பெருங் கூத்து
குத்துக் கரணமடித்தும்,
குதா கலங்காட்டியும்
கோமாளிகள் ஆடிய
கூத்து
அது பெருங் கூத்து!

கோமாளிகள் கூட்டம்
கூடி வந்தது.
தோசைப் புரட்டியுடன் ஒன்று
தோளில் மண்வெட்டியுடன் மற்றொன்று;
கும்மானாட்டுக் கோமாளிகள்
கையில் கத்திகள்!

ஆரும் போது அறுக்கவும்
அறுத்துக் கொண்டே
அடவும்
அவையவைக்குத் தேவையானவை
அவைகளிடமிருந்தன!

கோமாளிகள்
கூத்துப் பார்க்க
கோடி சனம் வந்தனர் - என்றாலும்
அறு ஸ்த்ரை பேரினது
அதரவு அமோகம்!

அடிய கோமாளிகள்
அமர்க்களஞ் செய்தார்கள்
கூத்தின் முடிவில்
கூடி வரும் மழையியன்று
கும்மானாட்டார்கள்!

மக்களோ.....

மனமுறைநுபிமன
வெள்ளத்தை நோக்கி
வைய் பின்து நிற்க
கோவரானிக் கூ.தத்தில்
கோளாறு தெரிந்தது
ஏது நடந்தல்தன
வெருச்சும் சிதரியாறு,
கோவரானிகள் எல்லோறும்
கோவணத்தோடு நின்றாக்கள்!

கோவணத்தோடு நின்று
துரிகள் சொல்ல வந்த
கோவரானிகளாப் பார்க்க
ஞுட்டுப் பொய்வுக்கும் சிரிப்பு:

மக்களுக்கு
மனக் குழுமாம்.
சீரினார்கள் விராஞ்சுப்பேர்;
சீறுங்கிளாங்கள் விராஞ்சுப்பேர்!

எனக்கு மாட்டும்
இது பிரிந்தது.....
இந்தியது கோவரானிகள்!

1998- மக்களைக் காம்பா உயிர்வாச்சா
ங் கீக்கிட்ட வேலை நிறுத்தக்கிற்கு தனிச்சலை தாங்கியவர்க்கு!

அந்தப் புறாக்கள்

அவை.....

அமூகங் புறாக்கள்
அதிகாவல் வரும்
கான்பதற்காகக்கேவ
கண் விழிப்பேன்!

குழந்தை போல
குழந்தெழுவான் குரியன்
பிஞ்சுக் கதிர்களைப் பாய்ச்கவான்,
பாய்ச்கவான்!

அவை.....

முற்றக்கில் முனங்கிக் கொண்டே
இரை பொறுக்கும்!

பேசும்....

விராஞ்சும்; குழந்தும்
கோபிக்கும்; சிரிக்கும்
காலுண்ணி ஒடும்!

மனித ஜோடியை விடவும்

அவை
மக்குநாவை

ஒருமைமக்கு

தாதன்டரம்
உபநிதம் கேட்கலாம்;
அசைவிலும்
இணைவிலும்
ஒன்றோவிடான்று
ஒக்டூத்தான் போகும்!

இரண்டுந்தான்
இறங்கி வரும்
இரண்டுந்தான்
ஏற்கி பறக்கும்!

வயிறு நிலைந்தால்
சொன்னுக்கண முட்டச்
சொல்லிக் கிடைக்கும்!

பின்.....
காதலிக்கத் தொடங்கும்!

கடிதங்கள் எழுதாது
கல்லிதைகள் எழுதாது
தூணாலும்
காதலிக்கும்!

பேசும்.....
கிரால்சும்;

ருஷையும்;
கோரிக்கும்;
ஸ்ரீக்கும்;
ஒரு நாலும்
கார் பற்றிக் கந்தக்கானு!

அழகு அந்தன்று
அதுவொன்றும் பார்க்காது!

நேரிக்கும்,.....
சிறநூல்கமாகி நெருக்கமாகி
நேரிக்கும்!

வருங்கள்
வசந்தத்தைத் தொண்டித்த
மறுவசர்களோ

வன்
வாசவுக்கு;
இந்த ஜோடி புராக்களிடம்
ஜோடிடம் கேநுங்காம்!

அண்டுக்கு
அர்த்தஞ் சொல்லும்
பாசத்திற்கு பாடஞ் சொல்லும்!

மனித ஜோடியை விடவும்
அனைவு
மகத்தான் ஜோடி!

தாத்தா நரியோ நரி.....

ஒரே சூரிய
ஒரு பொகுங் காட்டுவ்
நரியார் ஒருவர் இருந்தாய்
நல்ல
நன்மையைப் போல் நடத்தார்.

சாலுக்கும் கையுக்கும்
ஒரு நிறமாம்;
தலை
கழுக்குத்துற உடம்புக்கும்
ஒரு நிறமாம்.

முகத்தீப் அணிந்தார்
முகழுடி; தன்
முணையால் தேடனார்
பால்கிளி.

இயன்டாண்டு காலமாய்
இயன்பு வந்தார்;
அவர்
இப்புயன் தலையை
தானோ என்றார்.

சிங்கபிழன தண்ணக்
கூ ரிஞ்சுவர்;
தான்
சீரிய தெரண்டன்
என்றிஞ்சுவர்.

மாணுக்கும் முயலுக்கும்
மயப்புக்குமாக்கோ;
நரி
விரால்வதைக் கேட்டது
உய்துதங்கோ.

தாத்தா நரிக்கும்
வய்சாஸ்ஸி;
தன்
வாழ்க்கைக்குத் தேவை
சிசாதுசாச்சி.

காலம் போவது
காட்டுவிலே;
அவர்
சாயம் வெலுத்தது
நாட்டுவிலே.

மூன்றுக்கும் முயலுக்கும்
வினாங்குதிங்கோ;
முன்று
முடிய காலத்துறை
மூலங்குதிங்கோ;

இநதயால் நரியுயர்
ஒடிஞ்சுவர்;
சுகம்
இழந்த சோகத்தால்
வாஞ்சுவர்.

நரியினம் இனிமேல்
தோற்றிஞ்சுமோம்;
நல்ல
நன்பர் வேஷமும்
சலைந்திஞ்சுமோம்.

ஏமாற்றிதல் என்றும்
நினைக்காது;
இனி
ஏமாற்றிதல் சுட்ட
நடக்காது.

இனிச் சக்கியோம் எழுவோம்!

ஓ..... ஓ..... ஓ.....
இலங்கையரசே
உன்னிடம் ஒரு கேள்வி;
எரியுமென் மக்களின் சாம்பலில்
எழுந்தது இக்கேள்வி!

இரத்தினபுரிதனை
எரி செய்துன் பசி
இல்லாமல் செய்தனன்யோ?
ஏழை மக்களின் ஓலங்களஞ்சு
இன்பம் துய்த்தனன்யோ?

எரிந்த தீவின்
எரி நாக் கெங்கள்
இதயத்தைச் சுட்டு நின்றது.
மீண்டும் ஒருதரம் எம் வாழ்வதனை
மறித்து நின்று கொன்றது!

ஓடி ஓழிதலும்
ஒளித்து நடுங்கலும்
ஒருதரம் இருதரமா?
இயிருடன் எரிதலும் இயிருடன் புதைதலும்
ஓராயிரந் தரமா?

இலங்கையரசே
இலங்கையரசே
இனி நான் பொறுப்பேனோ?
தன் மெங்கள் மக்களை
தீழுட்டி எரிப்பதை
இனி நான் சகிப்பேனோ?

பசறை சொல்லும் சேதி !

எங்கள்
வயிற்றில் வளர்ந்த தீ
வளர்ந்து வந்த தீ
பற்றி யெறிந்ததே பார்
பசறையிலே
பற்றியெறிந்ததே பார்.

ஒன்று திரண்ட
ஓர்குல மக்கள்
ஒன்றிறன நிமிர்ந்தனர்
அங்கே-பெரும்
ஞன்றிறன நிமிர்ந்தனர்
அங்கே.

தம்மை யிகழ்ந்த
துரையினை யெதிர்த்த
வீரர்கள்
தீங் கொடுமை யகற்றிட
தீயாய் யெழுந்த
தீர்கள்.

சிறைகளி லடைத்து
அடக்குதல் நினைத்தால்
அடங்குவரோ? நீர்
அடிமைப் படுத்திட
ஆரை கொண்டால்
ஒடுங்குவரோ?

சிறைகள் நிரம்பினும்
சிறைத்து அழிப்பினும்
லட்சுமணன் பாதை
வொடாடரும்-அந்த
லட்சியப் பாதை
வொடாடரும்.

இது.....
பசறை சொல்லும் சேதி
நாம்
பறைசாற்றும் நீதி.

புதிய தலைமுறை

உங்களுக்கு.....

எங்கள் மீதான சந்தேகம்
எப்போதுமிருக்கிறது.

இருந்தாற் போல்

வானம் வெட்டத்து
வந்திறங்கும்
எவ்னோ ஒருவணாலோ

இல்லை.....

வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு
வருகையிலேயே
தலைவராக்கப்பட்ட
தனி மனிதனாலோ

இல்லை.....

இதுவரைக்குமான
உங்கள் தலைவர்களின்
வரசிகள்
வந்து விழுவதனாலோதான்

எல்லோருக்குமான

விமோசனம்
இருக்கிறதென என்னும்வரை
எங்கள் மீதான
உங்கள் சந்தேகம் தீரா.

உங்களுக்கு

தென்றலைப் பற்றிய
தெளிவின் அளிவிற்கு
புயலைப் பற்றிய புரிதல் இல்லை.

நாங்கள்

ஓராமானிய அடிமைகளில்
புறப்பட்டு வந்த
ஸ்பார்ட்டகள் எவும்
புயலின் புதல்வர்கள்.
ஸ்பார்ட்டகள்
எங்களுக்காகவே தன்
வீரவாளை விட்டுச் சென்றுள்ளான்.

இனி.....

ஓய்வு கொள்ளுவோமெனும்
உத்தேசம் உங்களுக்கு
வேண்டாம்.

இ.....து.....வ.....ரை

ஒரு
சாக்கு மூட்டைக்குள்
வாழ்க்கையை இறுக்கி
பாக்கு நீரிணையைக்
கடந்து வந்தவர்களின்
தலைகளில்
எத்தனை பேர் ஏறி
குந்தியிருந்து
கும்மாளமிட்டர்கள் என்பதறிவோம்!

இனி.....

சீத்தாந் தோட்டத்து
வெச்சலம்மாவின்
அரூப்பாடு மட்டும்; ஏங்கள்
அரசியல் செல்லும்.

நீங்கள்
விதிமின் பெயரால்
விளையாட வந்ததை
விளக்கப் போகும்
புதிய தலைமுறைதான்
பூர்ப்பட்டிருக்கிறது.

இருக்கவே இருக்கிறது
எப்பாட்டகளின் வாள்.

